

“นักพัฒนาฯ อบต.ชุมแสง” เผย

แนวคิดเชิงบวก  
พัฒนาเด็กเยาวชน

ราชภูมิ จิมพลี

นักพัฒนาชุมชน

อบต.ชุมแสง จังหวัดสุรินทร์



## นักพัฒนาฯ อบต.ชุมแสง”

### เผยแนวคิดเชิงบวกพัฒนาเด็กเยาวชน

นายราชภูมิ ฉิมพลี (โอ) นักพัฒนาชุมชน อบต.ชุมแสง อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ ถือได้ว่าเป็น “นักถักทอชุมชน รุ่นที่ 3” แล้ว สำหรับเจ้าหน้าที่ อบต. จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น 4 ภาค ระยะที่ 3 : ขับเคลื่อนกลไกเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนด้วยหลักการจัดการความรู้และกระบวนการวิจัย เพื่อขยายผลสู่อปท.อื่น ในจังหวัดสุรินทร์ สนับสนุนโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) และมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เมื่อมาร่วมเรียนรู้ในเวที”การเพิ่มสมรรถนะนักถักทอชุมชน : การจัดการความรู้และการเป็นคุณอำนวย” เมื่อวันที่ 20 – 22 มกราคม 2563 ที่ผ่านมามีแนวคิดในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในตำบลของตนเองอย่างไรบ้าง

#### แนะนำตัวเอง

เมื่อก่อนผมทำงานที่กรุงเทพฯ และผมกลับบ้านมาบวชเป็นพระให้แม่ เพราะแม่อยากให้บวช ขณะบวชผมเรียนไปด้วยที่มหาวิทยาลัยสงฆ์ที่สุรินทร์ มจร .

(มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย) เรียนคณะรัฐศาสตร์เอกการปกครอง หลังจากที่จบมา ผมเองอยากนำความรู้ที่เรียนมาไปทำงานหรือไปช่วยเหลือสังคม พอดีกับตอนนั้นท้องถิ่นเขาเปิดสอบเกี่ยวกับพนักงานของตำบล ผมไปสมัคร ตอนแรกจะสมัครนักวิเคราะห์ แต่หาหนังสืออ่านสอบไม่ได้ และไม่เข้าใจว่านักวิเคราะห์เขาทำงานอะไร จึงตั้งเห็นว่านักพัฒนาชุมชนของเราเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยเหลือชุมชนสังคมได้ ผมจึงสมัครตำแหน่งนี้ หลังจากสมัครแล้วก็พยายามเอาให้ได้คือตั้งใจอ่านหนังสือ วันหนึ่งก็หลายชั่วโมง 7 – 8 ชั่วโมงต่อวัน และมีการไปติวบ้าง และหาแหล่งความรู้ผ่านทางเฟซบุ๊ก เข้ากลุ่มนักพัฒนาชุมชนในเฟซบุ๊กประมาณ 2 – 3 กลุ่ม ก็สอบได้รอบแรก จึงได้เป็นนักพัฒนาชุมชน

#### เป้าหมายสูงสุดในชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว

อยากได้ตำแหน่งที่สูงขึ้น มีเงินเดือนที่มากขึ้น และอยากช่วยเหลือสังคมให้มากขึ้นกว่านี้ครับ ส่วนเป้าหมายสูงสุดของชีวิตคืออยากทำชีวิตครอบครัวให้ดีขึ้น และนอกจากงานหลักที่เป็นงานราชการแล้วก็อยากทำงานเกษตร ตอนนี้อยู่ปลูกสวนป่าอยู่

#### หน้าที่การทำงานในปัจจุบัน

หลังจากที่ผมจบมา ผมมาสอบท้องถิ่น ปี 60 ตอนที่เขาให้สอบเข้ามาบรรจุ พอดีสอบได้ตำแหน่งนักพัฒนา

ชุมชน และอยู่ภายใต้การดูแลของหัวหน้าสำนักฯ งานแรกที่ให้จับคืองานเด็กและเยาวชน เป็นช่วงที่มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน เป็นงานแรกที่ผมได้มาจับ ตอนนั้นยังไม่รู้จักเด็กเท่าไร ก็อาศัยพี่ ๆ น้อง ๆ ที่ทำงานใน อบต.เดียวกัน คือเขาจะเป็นหัวใจ เป็นผู้นำเยาวชนในแต่ละหมู่บ้าน ผมจึงเห็นช่องทาง อาศัยพี่เหล่านั้น ดึงผมเข้าไปสู่ชุมชน เข้าไปแนะนำตัวกับเด็ก ๆ แรก ๆ ก็มีการทำโครงการของพัฒนาสังคมจังหวัด (พมจ.) ตอนนั้นเป็นโครงการละ 2 หมื่นบาท โครงการที่ทำตอนแรกเป็นโครงการพัฒนาศักยภาพของสภาเด็กและเยาวชน เป็นโครงการตามกรอบงบประมาณ

สิ่งที่ผมสังเกตเห็นในตอนนั้นคือการที่เราชักชวนเด็กเข้ามาทำกิจกรรม มีกลุ่มของเด็กที่เขาทำจริง ๆ กับกลุ่มของเด็กที่ไม่ได้ทำ ถึงจะมีสภาเด็กและเยาวชนก็จริง แต่มีคนเข้าร่วมกิจกรรมจริง ๆ จัง ๆ แค่ไม่กี่คน เฉพาะหัวหน้า ประธานสภาเด็ก หรือรอง หรือเลขา นะครับ ส่วนคนอื่น ๆ ที่อยู่ในกลุ่ม เหมือนว่าทั้งตัวผมเอง และตัวเด็กเองยังเข้าไม่ถึงสมาชิกคนอื่น ๆ ไม่สามารถที่จะทำให้เขามามีส่วนร่วมกับเราได้

### ความรู้สึกรักแรกของการมาทำงานเยาวชน

รู้สึกหนักใจเพราะว่าโดยพื้นฐานส่วนตัวของผมเป็นคนขี้อายและมีโลกส่วนตัวสูง การที่ผมจะเข้าไปหาเด็ก ต้องปรับตัวนิดหนึ่ง พยายามพูดคุย คือตอนแรกเราต้องหาผู้ช่วย หากคนช่วยเรา ได้อาศัยว่ามันมีข้อดีที่ อบต.

ของผม เพื่อน ๆ ร่วมงานที่ทำงานอยู่ด้วยกัน เขาช่วยเหลือกัน ผมเลยนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับพี่ ๆ น้อง ๆ ที่เขาทำงานที่ อบต. เขาจึงยื่นมือเข้ามาช่วย ช่วยพูดช่วยพาผมเข้าไปหาเด็ก

### โจทย์แรกที่เราได้รับในการทำงานเด็กมีเป้าหมายคืออะไร

เป้าหมายตอนแรกคือทำโครงการสภาเด็กที่เป็นโครงการของ พมจ. ทำโครงการและนัดประชุม นัดเด็กมาร่วมโครงการและทำกิจกรรมเกี่ยวกับเด็ก เป็นโครงการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชน ก่อนหน้าที่ผมมาทำตรงนี้มีโครงการนี้มาก่อน เป็นโครงการที่อยู่ในแผนทั้งของ อบต.ด้วย แผนของ พมจ.ด้วย ที่เขาจัดตั้งมาอยู่เดิมแล้วครับ ก่อนหน้าที่ผมจะมาอยู่ ตอนที่หัวหน้าสำนักของผม ตอนที่เขาทำ ตอนแรก ตอนที่ภาระยังไม่มาก ตอนนั้นหัวหน้าสำนักผมเขาเป็นนักพัฒนาชุมชนมาก่อน พาเด็กทำกิจกรรม พาเด็กไปร่วมกิจกรรมกับวัด กับชุมชน ตอนนั้นเข้มแข็งมาก ตัวประธานสภาเด็กเอง และตัวสมาชิกเอง เขาทำโครงการแล้วไปรับทุนจากที่ต่าง ๆ จาก สสส.บ้าง จากอะไรบ้างอีก เพื่อมาประกอบอาชีพ ตอนนั้นรู้สึกว่สภาเด็กของผมเข้มแข็งมาก แต่หลังจากนั้นที่ตัวหัวหน้าประธานเขาหมดวาระ ต่อมาไม่มีคนสานต่อ น้องๆ ที่เป็นรุ่นต่อๆ มาเขาไม่ได้ทำต่อ มันขาดการสืบเนื่อง ขาดการต่อเนื่อง

สำหรับปัจจุบัน ตอนที่ผมมาดูแลเรื่องสภาเด็ก เป็นเวลา 1 ปีกว่า ๆ หลังจากที่ได้บรรจุมา ตอนนี้องค์ สภาเด็กเขามีสถานการณ์ที่ยังไม่ดีขึ้น เพราะสืบเนื่อง ด้วยทั้งตัวผมเอง และตัวประธานสภาเด็กเอง เราไม่ ค่อยได้ทำกิจกรรมร่วมกันเท่าไร เหตุผลว่าตัวสภาเด็ก มีทั้งเด็กนอกระบบ เด็ก กศน. และเด็กในระบบด้วย เวลาผมนัดทำอะไรกัน บางทีเด็ก ๆ เขาไม่ว่าง และบาง ทีที่ผมพาประธานสภาเด็กไปทำงานด้วย ไปทำกิจกรรม ด้วย ตัวประธานเองเขามีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ครอบครัวยุ่เขา ต้องทำงาน บางทีเขาต้องไปทำงาน ต่างจังหวัดหลาย ๆ เดือนก็มี ทำให้ขาดความต่อเนื่อง

#### ความฝันต่อการทำงานเด็กเยาวชน

แรงบันดาลใจของผมคือผมเป็นคนชอบ ช่วยเหลือคนอยู่แล้ว เพราะผมสังเกตเห็นปัญหาว่าอนาคต ของชุมชนที่อยู่ในตำบลของผม ถ้าตัวเด็ก ๆ เอง เขามี ส่วนร่วมในการช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น งานของ อบต.เอง หรืองานของชุมชนเอง ถ้าผู้ใหญ่เขา เปิดโอกาสให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมเยอะกว่านี้ ผมคิดว่า มันจะดีมาก แนวคิดตรงนี้ผมเห็นของ อบต.หนองสนธิ ที่เขาทำได้ แล้วพอผมรู้จักนักพัฒนาที่นั่น ผมไปคลุกคลี และสอบถาม เพราะว่าผมเห็นงานกู้ชีพก็ดี เขามี จิตอาสาที่เป็นเด็กทั้งหมดเลย และเวลามีกิจกรรมต่างๆ เขาสามารถพาเด็กมาช่วยงานของ อบต.ได้เยอะ ทำให้

งานที่เขาทำมีความง่าย ความราบรื่น ผมเองอยากให้ เป็นแบบนี้เหมือนกัน

#### การเข้าร่วมเป็นนักถักทอชุมชน

ตอนนั้นผมยังไม่ทราบว่ามีโครงการนั้นะครับ ท่านปลัด ท่านนายกฯ ท่านมาประชุมเกี่ยวกับโครงการ นี้ก่อนแล้วท่านได้คัดเลือกกว่าคนที่จะมาทำงานใน หน้าที่นี้ก็จะจะมีผม นักพัฒนาชุมชน มีน้องนักวิชาการ ศึกษาศึกษา และน้องนิติกร จึงได้เข้ามาเป็น

และตอนนั้นผมอยากรู้เหมือนกันว่านักถักทอ เขาเป็นอย่างไรบ้าง ผมก็พยายามค้นหาในอินเทอร์เน็ต บ้าง ดูยูทูปบ้าง ก็ได้ไปเห็นของเทศบาลเมืองแกที่เขามี นักถักทอรุ่นแรก ผมเข้าไปดูว่าใช่ เป็นสิ่งดี เพราะว่า ผลงานของเมืองแกตอนนั้นโดดเด่นมาก ที่ผมดูในยูทูป ตามความเข้าใจของผม ผมเข้าใจว่านักถักทอชุมชนเอง เป็นคนเข้าไปเชื่อมโยงกลุ่มคนที่อยู่ในชุมชน ไม่ว่าจะ เป็นของหน่วยงานภาครัฐเอง ของตัวเด็กเอง ของตัว ผู้ปกครองเอง หรือของผู้เฒ่าในชุมชน เรามาทำกิจกรรม อะไรก็ได้ร่วมกัน อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เกิด ผลสัมฤทธิ์หรือเกิดความสามัคคีของคนในชุมชน

#### พอเข้าใจโครงการนักถักทอ เราเข้าใจนักถักทอชุมชน อย่างไร

ตอนนี้ผมมาร่วมได้ 5 เวทีแล้ว ในตอนนี้ตามที่ผมจับ ประเด็นได้ ที่ผมคิดวิเคราะห์ที่ได้คือ เหมือนว่ามุมมองต่อ

นักถักทอฯจากจุดเดิมก็เปลี่ยนไม่มากนักครับ เพราะ  
อย่างไรผมก็คิดว่าตัวเองเหมือนเป็นส่วนเชื่อมประสาน  
เชื่อมกับชุมชน และช่วยประสานคนในชุมชน และ  
ทำงานในเรื่องของชุมชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเด็กและ  
เยาวชน และเราได้ทำหน้าที่ของพี่เลี้ยงของเด็กและ  
เยาวชนด้วย มีหน้าที่คือเราเข้าไปหาข้อมูลไปสืบค้น ลง  
ไปหาข้อมูลในชุมชน เมื่อเราพบปัญหาหรือมีเด็กคน  
ไหนที่มีปัญหา เราพร้อมที่จะเข้าไปช่วยเหลือ และ  
หลังจากที่เราไปเจอปัญหาหรือไปพบปัญหาแล้วนะ  
ครับ ถ้ากำลังของเราไม่ได้หรือไม่พอเพียงเราก็ประสาน  
กับคนอื่นหรือผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลายเพื่อไปช่วยเหลือให้  
น้อง ๆ มีชีวิตที่ดีขึ้น

### สถานการณ์เด็กในตำบล

ตอนนี้ปัญหาของเด็กคือเขาออกจากโรงเรียน  
เยอะ คือเหมือนเด็กเขาจะติดเกมด้วย ติด  
โทรศัพท์มือถือด้วย และติดเพื่อน เด็กส่วนใหญ่ที่ออก  
จากโรงเรียนจะเป็นช่วงประมาณมัธยมตอนต้นและ  
ตอนปลาย ตอนนี้เด็กเขาจะติดเพื่อนมาก และมีว่สมกัน  
ที่มั่วสมคือเหมือนเขาจะมีโลกส่วนตัวของเขาสูง และ  
เชื่อฟังเพื่อนมากกว่าและบางที่อาจจะมีเกี่ยวกับเรื่องยา  
เสพติดมาเกี่ยวข้องด้วย

แนวทางที่ อบต.ลงไปช่วยเด็กกลุ่มนี้คือตอนนี้  
เราลงไปหาผู้ใหญ่ใจดี ไปหาผู้นำหมู่บ้านและผู้ปกครอง  
ของเด็กว่าเราไปดูก่อนว่าพฤติกรรมของเขา เขาไปลง

ตรงไหน จุดไหน เขาทำอะไรบ้าง และถ้าเกี่ยวกับพวก  
ยาเสพติด เราก็จะได้ประสานกับทางตำรวจ เราจะมี  
โครงการเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อที่จะดึงเด็กเหล่านี้  
ออกมา เพื่อให้เขาเห็นโทษของยาเสพติด จะเป็นส่วนที่  
อบต.ดำเนินการอยู่

### ประสบการณ์ที่ได้รับจากเวทีทุกครั้ง

ทักษะที่ผมได้จากการเป็นนักถักทอ ที่สำคัญ  
ที่สุดคือผมได้ทักษะในการฟังคนอื่นมากขึ้น สามารถที่  
จะตกผลึกความคิดของตัวเองได้โดยที่ไม่เอาความคิด  
ของตัวเองมาเป็นใหญ่

คือฟัง ผมสามารถเอาไปใช้ในการทำงานได้  
เพราะว่าตอนที่ผมทำงาน เพื่อนร่วมงานเยอะ เวลา  
มีปัญหา ผมก็จะสอบถามเพื่อน ๆ ก่อนว่าปัญหาที่เกิดขึ้น  
มีอะไรบ้าง และเราไม่ได้เอาความคิดตัวเองมาตีความ  
ว่าถูกหรือผิด แล้วเรามาปรึกษากันว่าเราจะทำอะไร  
อย่างไรได้บ้าง แก้ปัญหาอะไรได้บ้าง

ส่วนเรื่องการฟังน่าจะได้มาจากเวทีแรกเลยที่  
อาจารย์หยิก (อ.จรายุทธ สุวรรณชนะ กระบวนกร  
อิสระ) มาสอน กับตัวเองผมนำมาใช้ เพราะเวลาจัด  
กิจกรรมต่าง ๆ เวลาผมนัดประชุมอะไรกับเด็ก จะให้  
เด็กเขามีส่วนร่วมมากที่สุด ให้เด็กเขามาคุยกันก่อน ให้  
เขาเสนอแนะโครงการว่าจะไปแนวไหนนะ เราจะทำ  
กิจกรรมร่วมกันแนวไหนนะ แล้วเราก็ลงมติกัน ว่าความ



คิดเห็นนี้ของเด็ก โดยที่ผมไม่ได้ไปกันเซตว่าเนื้อหาหรือ  
สิ่งที่เป็นเป้าหมายมันจะเป็นอย่างนี้นะ ให้เด็กเข้ามามี  
ส่วนคิดในแนวของเขาเองว่าเขาทำสิ่งนี้มันดีที่สุดใน  
นะ

### วิธีการทำงานของเราเปลี่ยนไปไหม อย่างไร

เปลี่ยนครับ เมื่อก่อนผมทำงานในระบบ จะมี  
ตัวโครงการที่เขียนมาเอง ทาง อบต.เองเป็นคนเขียน  
โครงการเอง แล้วโครงการของสภาเด็กเอง เมื่อก่อนเด็ก  
ไม่มีส่วนร่วมในการเขียนโครงการเลย ตอนนี่คือถ้าจะมี  
โครงการอะไรที่เกี่ยวกับเด็กก็ตามจะนัดประชุมเด็กก่อน  
ให้เด็กเขามีเป้าหมายของเขาเองว่าโครงการที่จะทำ ที่  
เขาอยากจะได้จริง ๆ ว่าควรเป็นโครงการแบบไหน

### สิ่งที่ทำให้ผมเปลี่ยนวิธีการทำงาน

คือการได้เข้าร่วมโครงการนักถักทอนี้ละครับ  
ผมได้มาเห็นประโยชน์ สิ่งที่ทำให้มันใจคือผลที่ได้คือ  
การตอบรับของเด็กหลังจากที่เขาเข้ามามีส่วนร่วมใน  
กิจกรรมมากขึ้น เขาให้ความร่วมมือมากขึ้น ถึงจะได้ผล  
ที่ไม่ดีเท่าที่ควรเท่าไร แต่ตอนนี้ผมเริ่มเห็นว่าเด็กเขา  
กล้าแสดงออก กล้าเสนอแนะเรื่องของชุมชน เพราะว่า  
เขาเป็นคนที่อยู่ในชุมชนของตัวเองนะครับ เขารู้ปัญหา  
ของชุมชน เขารู้ว่าชุมชนต้องการอะไร เด็กเขาจะรู้

### การเปลี่ยนแปลงที่เห็นมีอะไร

เห็นการเปลี่ยนแปลงกับเด็กครับ สำหรับใน  
องค์กรเองยังไม่เห็นผลเท่าไร เพราะพีดีแบ็คจากทาง  
ผู้บริหารยังไม่ชัดเจน แต่ทางเพื่อนร่วมงานเขาจะเห็นว่า  
เด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้น แล้วเพื่อนร่วมงานมาช่วยเหลือ  
งานของเรามากขึ้น เวลาจัดกิจกรรมต่าง ๆ คือเพื่อน  
ร่วมงานจะมาช่วยกันเตรียมกิจกรรม ช่วยทำอะไรต่างๆ  
พีดีแบ็คที่ได้รับกลับมาจากเพื่อนร่วมงาน

กับเพื่อนร่วมงานดีขึ้นกว่าเดิม จากเดิมมีการ  
ช่วยเหลือกันก็ได้อยู่แล้วนะครับในที่ทำงานของผม  
ตอนนี้คือมีการเข้าใจกันมากขึ้น เวลาทำงานอะไรก็  
ตามที่มีปัญหา ต่างคนต่างรับฟังปัญหาของกันและกัน  
และไม่โทษกัน เพราะว่าเรามาวิเคราะห์ปัญหาของงาน  
ที่เกิด ว่าเกิดเพราะอะไร แล้วเราช่วยกันแก้

ส่วนเรื่องการทำงานขอทีมนักถักทอ ในอบต.  
เขายังไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจบทบาทของเราจริง ๆ ว่าเรามา  
ทำอะไรนะ เขาเข้าใจว่าเราทำงานแค่กับเด็กและ  
เยาวชน เขายังไม่เข้าใจว่าเราต้องประสานกับผู้ใหญ่ใจ  
ดีทั้งหลาย กับผู้นำชุมชน เพื่อทำโครงการ เพื่อช่วยเหลือ  
เด็ก บางครั้งชุมชนก็ยังไม่เข้าใจเท่าไร

## การทำงานกับชุมชน

เราต้องไปทำงานกับเขาครับ ผมยังต้องทำงานเกี่ยวกับชุมชนด้านการส่งเสริมอาชีพบ้าง และทำงานด้านสวัสดิการสังคมต่าง ๆ เวลาผมเข้าไปในชุมชน คือเราไปหาข้อมูลและเราสอบถาม พุดง่าย ๆ คือเราไปสอบถามเขาว่าความต้องการของชุมชนเขาต้องการอะไร เวลาเราไปส่งเสริมอาชีพเขาจริง ๆ ผมต้องไปดูข้อมูลก่อนว่าเขามีพื้นฐานอะไรบ้าง เขาต้องการอะไรบ้าง ถึงจะนำโครงการต่าง ๆ ไปให้เขาทำ **ผมจะไม่ได้ทำงานด้านเด็กเพียงด้านเดียว**

## เด็กกลุ่มปัญหามาร่วมงานกับเราไหม

มีประมาณ 3 – 4 คนที่ดึงเข้ามาร่วมงาน และดึงเข้ามาเป็นสภาเด็กด้วย

## เทคนิคการดึงเด็ก

อย่างที่พูดคือเพราะผมเป็นคนนอกพื้นที่ เป็นคนอำเภออื่น แล้วผมมาทำงานที่นี่ **การที่ผมจะไปหาเด็กเอง ผมต้องไปกับหัวใจของเขา หัวใจเขาจริง ๆ มาทำงานเป็นพนักงานของ อบต. อยู่แล้ว และเป็นคนที่วัยรุ่นทั้งตำบลเขาเชื่อใจ** เพราะพี่คนนี้เขาเคยทำงานคลุกคลี ทำงานด้านเยาวชนมาก่อน คือพี่เตย พนักงานขับรถจักรกลหนักเบา พี่เตยมีส่วนสำคัญมากในการช่วยผมในงานด้านเด็กและเยาวชน เพราะพี่เขาเคยทำงานร่วมกันกับ กศน. มาก่อนในเรื่องของเด็กและ

เยาวชน เวลาที่มีโครงการต่าง ๆ แกะจะเป็นคนหาเด็กมาเข้าร่วมโครงการ และเวลาเด็กในชุมชนมีปัญหา แกะจะช่วยเหลือปัญหาของเด็กได้ทุกอย่าง เด็กเลยให้ความเคารพและนับถือ ผมได้พี่เตยพาไปหาเด็กกลุ่มนี้ ผมกับพี่เตย ตั้งแต่ผมเข้ามาตอนแรก ผมเป็นคนอึดอัดดีเข้าไปตีสนิทกับทุกคนที่ทำงาน เข้าไปคุย ไปอะไรในช่วง 2 เดือนแรกยังว่างงานอยู่ ผมเดินไปห้องนั้นห้องนี้ ไปช่วยเขาทำงาน จึงเลยได้พุดคุยกัน

## สิ่งที่ตัวเองคิดว่าต้องการเติมในด้านต่าง ๆ (ทักษะความรู้)

ตอนนี้ผมยังขาดทักษะในการพุดกับชุมชนและทักษะการพุดกับเด็ก ยังไม่สามารถพุดปัญหาของเด็กได้ทั้งหมด ต้องอาศัยคนอื่นช่วยเช่นพี่เตย ผมเป็นคนพุดตรง ๆ ไม่รู้ความต้องการของเด็กเป็นอย่างไร อย่างเด็กช่างกล เด็กที่ซ่อมรถ ผมยังไม่มีความรู้เรื่องช่างยนต์ การที่เราไปหาเด็กกลุ่มเหล่านี้ได้ เราต้องไปคุยเรื่องนี้ เด็กชอบมอเตอร์ไซด์ เราต้องคุยเรื่องมอเตอร์ไซด์ก่อนอย่าไปเข้าประเด็นอะไร แต่ผมยังไม่เก่งเรื่องนี้ ได้เทคนิคนี้จากพี่เตย แต่อยากได้เทคนิคนี้กับตัวเอง

## เวทีนี้ (KM) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง

ในเรื่องที่เราได้ คือ KM การจัดการความรู้ ได้กระบวนการคิด คิดว่าเราจะทำเรื่องหนึ่ง ๆ จะมีกระบวนการอะไรบ้าง มีการเรียนรู้อะไรบ้าง มีการ

บันทึก เพราะแต่ก่อนผมด้อยมากเรื่องการจดบันทึก แล้วทำให้ผมลืมข้อมูล หรือลืมอะไรบางอย่างที่มันสำคัญไป และนำกระบวนการนี้ไปเผยแพร่และนำมาปรับใช้ ผมคิดว่าการที่ผมมาอบรม KM ได้ประโยชน์มาก จะช่วยได้ทั้งงานประจำคือสวัสดิการสังคมและงานพัฒนาอาชีพ การเก็บข้อมูล การบันทึกข้อมูล และการนำข้อมูลนั้นมาคิดวิเคราะห์และเผยแพร่และทำจริง ๆ รวมถึงงานของเด็กเองจะทำให้ผมเข้าไปคิดวิเคราะห์ชุมชนและตัวเด็กเองได้มากขึ้น และมีการจดบันทึกว่าเด็กเขามีสภาวะอย่างไรบ้าง เราจะได้ตีโจทย์ได้อย่างถูกต้อง และลงมือทำได้

ส่วนเรื่องการเป็นคุณอำนวย ผมยังไม่ค่อยเข้าใจ กับเรื่องบทบาทที่เลี้ยงเยาวชนผมเข้าใจว่าเป็นการที่เราเข้าไปช่วยเหลือเด็กและไปสังเกตการณ์ เวลาเด็กมีปัญหาอะไร เราสามารถเข้าไปตอบใจเรื่องนี้ได้ไปช่วยเหลือ แต่จะพูดว่าเราไปโน้มน้าวเด็กคงจะไม่ใช่ เพราะอยากให้เด็กเขามีความต้องการในตัวเอง แต่อย่างน้อยจุดเริ่มต้นเราต้องเข้าไปหาเด็กก่อนและไปช่วยเหลือเด็ก นี่คือนโยบายที่เลี้ยงที่ผมก็ทำแบบนั้นอยู่ มาเวิร์คช็อปครั้งนี้ เราได้เรื่องทักษะการพูดเพิ่มขึ้นใหม่

ได้รับ สังเกตได้ว่าผมมาร่วม ผมพยายามที่จะพูดให้มากที่สุด จะแสดงออกให้มากที่สุด และพยายามคิดก่อนที่จะพูดกระบวนการ เพื่อจะได้ตกผลึกความคิดของตัวเองให้ได้มากที่สุด เหมือนผมมีเป้าหมายชัดเจน

ที่จะมาในเวทีครั้งนี้ เวิร์กช็อปคาดหวังว่าอย่างน้อยผมได้กระบวนการที่เราจะเข้าไปถึงตัวเด็กที่ผมทำหน้าที่เป็นนักถักทอ และกระบวนการที่เราเข้าไปถึงผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลายที่อยากให้เขามาร่วมกิจกรรมของเรา มาร่วมช่วยเหลือเด็ก พอมา 2 วันนี้ก็ได้อะไรขึ้นครับ ผมมีความมั่นใจมากขึ้น เห็นวิธีการมากขึ้น เห็นวิธีการเข้าไปสื่อสาร กระบวนการที่คิดว่าทำให้เราเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากที่สุดคือกระบวนการ Facilitator ตั้งแต่กระบวนการฟัง คิด ตีรถีตรง ประมวลผล และนำไปใช้ องค์ความรู้ที่อยากได้เสริม

ผมอยากได้กิจกรรมสักกิจกรรมหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่งการสนทนาการบ้างก็ดีนะครับ เพราะเป็นกิจกรรมที่เวลาผมเข้าไปหาเด็ก เด็กมักชอบมีส่วนร่วม ในกิจกรรมสนทนาการ แล้วค่อยมาตกผลึกความคิด ค่อยมาตีโจทย์ว่ากิจกรรมที่เราได้ เด็กเขาจะได้คิดเอง คิดเป็น อยากได้กิจกรรมที่มันหลากหลาย อยากให้มีการสอนแนะแนวการทำกิจกรรมพวกนี้มากขึ้น

อยากฝากอะไรถึงอบจ.สุรินทร์ กสศ.และมูลนิธิสยามกัมมาจล

ขอขอบคุณมูลนิธิสยามกัมมาจล กสศ.และ อบจ.สุรินทร์อย่างมากที่ทำโครงการดี ๆ เรื่องนักถักทอชุมชนอย่างนี้เกิดขึ้น ทำให้เราสามารถเข้าไปช่วยเหลือเด็กและเยาวชนของจังหวัดสุรินทร์เรามากขึ้น เพราะ



ปัญหาของเด็กนอกระบบทุกวันนี้เป็นปัญหาที่สำคัญ เขาออกจากวัยเรียนเยอะ และเขาจะไปมั่วสุ่มกัน ถ้าเราสามารถดึงเด็กเหล่านี้เข้ามาอยู่ในระบบได้ หรือทำให้เขามีอาชีพ มีงานทำ ให้เขาพึ่งตัวเองได้ ต่อไปเด็กเหล่านี้จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคม เมื่อเราช่วยเหลือเด็กเหล่านี้แล้ว เด็กเหล่านี้จะเป็นฐานให้เราไปช่วยเหลือคนอื่นต่อไปครับ

### สิ่งที่อยากฝากถึงเด็กเยาวชนทั้งในและนอกระบบ

ตอนนี้เด็กเองเขายังไม่เห็นว่าเป็นอนาคตภายภาคหน้าเขาจะเจออะไรบ้าง อยากให้น้อง ๆ พยายามค้นหาตัวเองให้เจอให้ได้เร็วที่สุดและทำตามความฝันของตัวเองเพื่อให้ในภายภาคหน้าน้องจะสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ครับ #